Rocznik 1937. Nr 14.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 3 kwietnia 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Statut

w przedmiocie uregulowania służby przeciw pożarowej w gminie Dąbrówka Wielka.

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. 7. 1891 r. (Zb. Ust. str. 433), § 16 ustawy o kompetencjach z dnia 1 sierpnia 1883 r. (Zb. Ust. str. 237) i ustawy z dnia 21. XII. 1904 r. (Zb. Ust. str. 291) oraz uchwały Rady gminnej z dnia 25 maja 1936 r. wprowadza się w porozumieniu z Naczelnikiem Okręgu Urzędowego dla gminy Dąbrówka Wielka następujący statut pożarniczy.

A. Utworzenie i wyposażenie Miejscowej Straży Przeciw Pożarowej.

§ 1.

W gminie tworzy się Straż Przeciw Pożarową z oddziałami do:

a) obsługiwania sikawek,

b) obsługiwania drabin i ratowania ludzi, zwierząt i mienia,

c) doprowadzanie wody,

d) utrzymania porządku i stróżowania uratowanych rzeczy.

Straż należy stałymi ćwiczeniami przygotować do zadania zwalczania pożarów. Zarząd gminy troszczyć się winien o utrzymanie jej na wysokim poziomie wyszkolenia.

I. Obowiązkowa straż przeciw pożarowa

§ 2.

Do pomocy przy wybuchu pożaru w obrębie gminy Dąbrówka Wielka, jakoteż do ćwiczeń i prób z przętami obowiązani są wszyscy zdolni do pracy mężczyźni w wieku lat 18 — 50 i zamieszkali w gminie. Zastępstwo obowiązanego do służby przeciw pożarowej jest nie dopuszczalne.

Zwolnieni od obowiązku pomocy przeciw pożarowej i ćwiczeń są:

1) wszyscy czynni urzędnicy państwowi i komunalni, duchowni i służba kościelna, lekarze, aptekarze, dentyści i adwokaci,

2) wszyscy nie zbędni w zakładach przemysłowych maszyniści, dozorcy maszyn i stróże jako też wszyscy pod ziemią zatrudnieni robotnicy na czas ich pracy tamże,

3) kolejowa służba dworcowa, policja kolejowa, personel parowozowy, drużyny konduktorskie, stawidłowi, jako też kolejowi maszyniści wzgl. dozorcy maszyn,

4) wszystkie osoby, które należały przynajmniej 15 lat do policyjnie uznanej Ochotniczej Straży Przeciw pożarowej w Dąbrówce Wielkiej, oraz czynni członkowie Drużyn Ratowniczych P. C. K.

5) wszyscy inwalidzi wojenni, braccy, wypadkowi, wszystkie osoby, które udowodniły świadectwem lekarskim swoją niezdolność do służby przeciw pożarowej, jako też osoby

uznane przez Urząd gminny za niezdolne (niewidomi, chromi, kalecy i t. d.).

Wady cielesne wykluczające w prawdzie techniczną służbę przeciw pożarową przy samym pożarze, nie wykluczają służby pomocniczej (n. p. stróżowanie, zamknięcie dostępu do pogorzeliska, znoszenia sprzętów przeciw pożarowych i t. p.),

6) osoby należące do miejscowej Ochotniczej Straży Pożarnej jako czynni lub nieczynni członkowie, ostatni, jeżeli opłacają roczną składkę w wysokości 6,— zł conajmniej.

Obowiązkowa służba przeciw pożarowa łączy w sobie obowiązek przyjęcia funkcji przodownika Straży Obowiązkowej na przeciąg lat 3 (trzech).

§ 3.

Wykluczone od służby przeciw pożarowej są osoby pozbawione praw obywatelskich, stojące pod dozorym policyjnym, karane za zbrodnię przeciw Państwu, za kradzież, za zbrodnie przeciw obyczajom, za napad na życie lub za umyślne podpalenie, karą co najmniej 3 miesięcznego więzienia, jako też policyjnie uznani nałogowi pijacy.

Jeżeli takie osoby prowadziły się po odbyciu kary dłuższy czas nie nagannie, tak iż przyjąć można, że posiadają wymagane do służby przeciw pożarowej zaufanie i pewność, w tedy może Zarząd gminny w porozumieniu z Naczelnikiem Ochotniczej Straży Pożarnej znieść wykluczenie ich.

Nie dotyczy to jednak osób, karanych za zbrodnię przeciw Państwu.

§ 4.

Zarząd gminny prowadzi i utrzymuje w stałej aktualności imienny wykaz wszystkich zobowiązanych do służby przeciw pożarowej, z którego rok rocznie powołuje 100 osób do tej służby.

Przeciw wciągnięciu do wykazu przysługuje interesowanym środek prawny przewidziany w art. 38 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 VII. 1926 r. (Dz. Ust. str. nr 17 poz. 30).

Osoby fizyczne, posiadające w gminie grunta lub przedsiębiorstwa przemysłowe, lecz w gminie nie zamieszkali są uwolnieni od służby przeciw pożarowej.

§ 5.

Kto do służby przeciw pożarowej został powołany, winień stawić się przy każdym w przepisowy sposób obwieszczonym pożarze bezzwłocznie na dziedzińcu Ochotniczej Straży Pożarnej i winień wykonać rozkazy kierowników.

Obwieszczenie ćwiczeń wzgl. pożaru następuje sygnałem trąbki przez strażaka rowerzystę lub alarmym syreny alarmowej. Jeśli zaś pożar wybuchł w nocy obwieszczenie następuje zawsze wielkim dzwonem z miejscowego kościoła parafialnego niezależnie od sposobów alarmowych poprzednio wyszczególnionych.

Przy odezwaniu się trąbki lub syreny alarmowej wzgl. dzwonu w nocy winni powołani do służby przeciw pożarowej stawić się natychmiast na dziedzińcu Ochotn. Straży Pożarnej, jeżeli nie uniemożliwia im tego niebezpieczeństo własnego mienia, są oni zobowiązani zgłosić się u swych kierowników, do zarządzeń których winni się stosować. Nie wolno im bez zezwolenia kierownika akcji ratunkowej opuścić wyznaczonego miejsca.

To samo dotyczy wszelkich ćwiczeń przeciw pożarowych.

§ 6.

Na czele Obowiązkowej Przeciw Pożarowej Straży stoi naczelnik straży, którymu dodano jednego lub więcej zastępców.

Naczelnika Obowiązkowej Straży i jego zastępcę mianuje odwołalnie Naczelnik gminy. Jak długo istnieje w gminie Dąbrówka prawnie uznana Ochot. Straż Pożarna, jest jej Naczelnik jednocześnie ogniomistrzem Obowiązkowej Straży Przeciw Pożarowej.

Powołanych do służby przeciw pożarowej wpisuje się do listy strażaków obowiązkowych. W liście tej zapisuje się ich obecność przy pożarach i ćwiczeniach. Nieobecnych podaje się miejscowej władzy policyjnej (Okręgowi Urzędowymu celem ukarania, o ile nieobecni w przeciągu 3 dni nieobecność swą nie usprawiedliwią.

II. Ochotnicza Straż Pożarna.

§ 7.

Za urzędowo uznaną uważa się Ochotniczą Straż Pożarną, jeżeli została zarejestrowana na podstawie art. 21 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 X. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 808).

III. Miejscowa Straż Przeciw Pożarowa.

§ 8.

Ochotnicza Straż Pożarna i Obowiązkowa Straż Przeciw Pożarowa łącznie tworzą Miejscową Straż Przeciw Pożarową z tem, że Ochotnicza Straż tworzy samodzielną część Miejscowej Straży Przeciw Pożarowej.

Zarząd gminy ubezpiecza członków Ochotniczej Straży Pożarnej od wypadku. Odnośnie do członków Obowiązkowej Straży ponosi gmina jako związek publiczno-prawny odpowiedzialność cywilną i winna się odpowiednio ubezpieczyć.

Miejscowa Straż Pożarna jest Strażą ochronną po myśli art. 129 kodeksu karnego i członkowie noszą podczas służby mundur, zaś oddziały nieumundurowane widocznie oznaki opaski na lewym ramieniu. Mundury służbowe i oznaki zakupuje gmina Dąbrówka Wielka na swój koszt, strażacy zaś obowiązani są utrzymywać powierzone im sorty w porządku.

IV. Sprzęty przeciw pożarowe i ratunkowe.

§ 9.

Potrzebne sprzęty przeciw pożarowe i ratunkowe zakupuje i utrzymuje Zarząd gminy.

Jakie sprzęty przeciw pożarowe potrzebne są, rozstrzyga w razie sporu Starosta powiatu świętochłowickiego po wysłuchaniu Zarządu gminnego i Naczelnika Straży.

§ 10.

Sprzęty przeciw pożarowe winny być kilka razy w roku conajmniej jednak na wiosnę i na jesień i po każdym pożarze przez ogniomistrza badane na ich całość i użyteczność próbowane. Za wykonanie niniejszego przepisu jak i usunięcie stwierdzonych usterek odpowiedzialny jest Zarząd gminy i Naczelnik Straży.

Używanie sprzętów przeciw pożarowych a szczególnie motopompy do celów nie mających ścisły związek z ćwiczeniami wzgl. z samą służbą przeciw pożarową, jest bezwzględnie wzbronione.

§ 11.

Dla ochrony sprzętów używane być winne ubikacje łatwo dostępne, suche i zabezpieczone od pożaru.

Zarząd gminy stara się o przechowywanie kluczy do bram domu straży pożarnej, umożliwiając każdej chwili natychmiastowe otwarcie bram.

V. Zabezpieczenie wody.

§ 12.

Gmina obowiązana jest dostarczyć dostateczną ilość wody do gaszenia pożarów. W tym celu należy do istniejących wodociągów wbudować potrzebną ilość hydrantów i utrzymywać je w należytym porządku. Hydranty winny być każdego roku dwa razy na ich użyteczność i dokładne funkcjonowanie badane.

VI. Stawienie zaprzęgów.

§ 13.

Właściciele zaprzęgów obowiązani są do stawienia swych zaprzęgów do przewożenia taboru pożarniczego tak przy pożarach w miejscu jak i w okolicy. Naczelnik gminy wyznacza corocznie w grudniu kolejno potrzebną ilość zaprzęgów, zawiadamia właścicieli zaprzęgów na piśmie o ich wyznaczeniu oraz zawiadamia Naczelnika Straży, który zarządzi wypisanie nazwisk zobowiązanych na specjalnej tablicy w strażnicy. W razie niemożności stawienia swego zaprzęgu wyznaczony do stawienia zaprzęgu obowiązany jest postarać się na swój koszt o zaprzęg zastępczy. W razie potrzeby właściciele zaprzęgów obowiązani są stawić swe zaprzęgi na wezwanie Naczelnika gminy wzgl. jego zastępcy i poza kolejnością.

Natychmiast ze wszczęciem alarmu pożarowego winni właściciele zaprzęgów, powołani do służby przeciw pożarowej, stawić swe zaprzęgi zupełnie uprzężone z woźnicą do strażnicy.

Przy pożarach poza miejscowością należy się właścicielom zaprzęgów odszkodowanie w/g stawek przez Zarząd gminy ustalonych.

§ 14.

Zwolnieni od obowiązku służby pożarniczej są:

a) konie służbowe urzędników cywilnych i wojskowych,

b) konie używane przez księży i lekarzy w celach zawodowych.

B. Kierownictwo akcji gaszenia pożarów.

§ 15.

Dowództwo akcji przeciw pożarowej na miejscu pożaru sprawuje Naczelnik Straży pod nadzorem Naczelnika Okręgu Urzędowego wzgl. w razie nieobecności tegóż pod nadzorem jego zastępcy (§ 90 ordynacji dla gmin wiejskich).

O wybuchu większego pożaru powiadomić należy natychmiast ogniomistrza powiatowego, który po przybyciu na miejsce pożaru obejmuje techniczne kierownictwo wszelkich prac gaśniczych i ratowniczych.

§ 16.

Kierujący akcją przeciw pożarową wydaje swe dyspozycje tylko kierownikom poszczególnych oddziałów, którzy obowiązani są do natychmiastowego wykonania otrzymanych zarządzeń.

§ 17.

Strażakom nie wolno opuścić wyznaczonego miejsca dopóty, dopóki nie otrzymają zezwolenia kierownika akcji przeciw pożarowej.

§ 18.

Rozdawanie wzgl. częstowanie strażaków napojami alkoholowymi podczas ćwiczeń i akcji przeciw pożarowej jak również bezpośrednio po tym, jest bezwględnie zakazane.

§ 19.

Do zarządzeń Naczelnika gminy wzgl. jego zastępcy lub ogniomistrza winni stosować się i osoby do straży nie należące, znajdujące się na miejscu pożaru. Zarządzenia te są zarządzeniami pożarniczo-policyjnemi w myśl ust. 2 art. 39 prawa o wykroczeniach.

C. Obowiązki osób trzecich przy wybuchu pożaru.

§ 20.

Kto zauważy pożar obowiązany jest zaalarmować najprzód mieszkańców danego domu i zameldować pożar jaknajszybciej w miejscu do zgłoszenia pożaru przeznaczonym.

§ 21.

Przy wybuchu pożaru mają funkcjonariusze policji i kierownicy oddziałów strażackich wstęp do wszystkich ubikacyj sąsiadujących z miejscem pożaru. Również zezwolić należy na wstęp strażaków na sąsiednie grunta i budynki, jeżeli kierownik akcji przeciw pożarowej to zarządził.

W tej samej mierze posiadacze studzień, wodociągów i stawów zobowiązani są zezwolić na odbiór wody i umożliwić strażakom dostęp do nich.

Wykonanie wszystkich powyższych obowiązków nie może być uzależnione od uzyskania odszkodowania.

§ 22.

Przy wybuchu większego pożaru należy w promieniu 200 metrów od miejsca pożaru pozamykać wszystkie otwory w dachach i strychach i przeciwdziałać zapaleniu od iskier latających.

D. Pomoc przeciw pożarom w okolicy.

§ 23.

Do pomocy przy pożarach w okolicy wyjeżdża z reguły tylko Ochotnicza Straż Pożarna. Straż obowiązkowa wyrusza tylko na osobne wezwanie.

§ 24.

Do pomocy w okolicy wyjeżdża kompletna motopompa z drabiną i pełną obsługą. Strażaków należy transportować na wozie drużynowym, który wysyła się równocześnie z innymi pojazdami.

§ 25.

Kierownicy straży przyjeżdzający z okolicy na pomoc winni przed rozpoczęciem swych czynności zgłosić się u głównego kierownika akcji przeciw pożarowej.

§ 26.

Drużynom nie wolno wstrzymywać swych prac bez rozkazu lub opuścić pogorzeliska bez zezwolenia głównego kierownika akcji gaśniczej. Zezwolenie to winne być udzielone skoro miejscowa straż w stanie jest sama opanować pożar.

§ 27.

W razie potrzeby gmina obowiązana jest udzielić posiłku strażakom z innych gmin na pomoc przybyłym, jak również zaprzęgom pojazdów strażackich podać potrzebny obrok bezpłatnie.

O potrzebie stanowi Naczelnik gminy wzgl. jego zastępca.

§ 28.

Wszystkie inne obowiązki służby przeciw pożarowej uregulowane są szczegółowymi rozporządzeniami policyjnymi.

§ 29.

Przeciwdziałanie postanowieniom niniejszego statutu karane będzie na mocy § 26 rozporządzenia policyjnego z dnia 4. IX. 1906 r. (Gaz. Urz. Nr. 57 poz. 767).

§ 30.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Dąbrówka Wielka, dnia 18 grudnia 1936 r.

Zarząd gminy:

(—) Wojcik. (—) Kiera.

Rada gminna:

(—) Skrzydelski (—) Painta
(—) Sieja K. (—) Skrzydelski W. (—) Góralski.

Wyrażam zgodę na wydanie powyższego statutu.

Dąbrówka Wielka, dnia 18 grudnia 1936 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Sieja.

Zgodność odpisu potwierdza się niniejszym.

Dąbrówka Wielka, dnia 21 grudnia 1936 r.

Naczelnik gminy

(—) Sieja.

Wydział Powiatowy
L. dz. Sm. 110.

Uwierzytelniony odpis.

Uchwała.

Statut w przedmiocie uregulowania służby przeciw pożarowej w gminie Wielka Dąbrówka zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji o gminach wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. ust. str. 233).

Świętochłowice, dnia 8 marca 1937 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel (—) Tkocz (—) Szymonek (—) Sieja.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 11 marca 1937 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

m. p. zp.

(—) Siwy.

Zgodność odpisu stwierdzam

Dąbrówka Wielka, dnia 22 marca 1937 r.

Naczelnik gminy

(—) Sieja.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.